Ik ben in het huis van François en Beatrice de L'Epervier. Ze zeggen op mij gewacht te hebben om te eten. Samen eten we, drinken daarna een kopje koffie en praten over allerlei dingen. Mijnheer heeft ondertussen de tocht voor morgen uitgestippeld, en regelt ook overnachting. Om 14 uur ga ik rusten. Om 15 uur word ik wakker en ga de stad in. Ik haal mijn stempel en bezoek Trinité St Madeleine. Verder ga ik naar l'abbaye de la Trinité, maak een foto van het glasraam met St Jacques. Om 16u30 ben ik terug bij het echtpaar. Onder het drinken van een Stella Artois, zie ik dat Mijnheer de ~~[illegible]~~ zuiger van de linkerhand mist. Ik maak een praatje met Mevrouw. Zij heeft 5 kinderen en er is een jongen priester in Parijs. Het huis is reeds sinds 1810 in de familie van haar man. In 1963 zijn de ouders omgekomen in een autoongeval. Deze man komt uit een gezin van 10 kinderen. In 1966 lukt hij het huis over te nemen, en vindt ook werk in Vendôme. In de woning hangen schilderijen van zijn voorouders. Een moeder en zoon. Zijn voorouders uit 1830. Mijnheer vertelt mij dat ik vanavond slaap bij de Fam. Gerondin 35 Rue Commandant Verrier. Tijdens de 500 meter naar het logeeradres kom ik langs een standbeeld van Commandant Verrier. Ik vraag me af, of dit familie is van Kolonel Verrier. De Fam Gerondin zegt me dat het de vader is van de Kolonel. De kolonel heeft ook nog een broer die priester is. Hubert Gerondin is gepensioneerd notaris, zijn vrouw Dominique heeft haar huisartspraktijk gestopt, nu haar man met pensioen is. Hubert is 67 jaar. Ze hebben 2 dochters; het echtpaar was enkele weken terug in Brussel. Om 8 uur wordt er gegeten, ik krijg te gelegenheid een van internet gebruik te maken. Om 10 uur ga ik naar mijn "appartement". Gisteren slaap ik bij de Kolonel Verrier, vandaag slaap ik in een huis in een straat vernoemd naar zijn vader. Op de tocht van een pelgrims zijn er geen toevalligheden.
